

Les Feuilles Mortes

Jacques Prevert

Oh ! je voudrais tant que tu te souviennes,
Des jours heureux où nous étions amis,
En ce temps-là, la vie était plus belle,
Et le soleil plus brûlant qu'aujourd'hui.
Les feuilles mortes se ramassent à la pelle,
Tu vois, je n'ai pas oublié.
Les feuilles mortes se ramassent à la pelle,
Les souvenirs et les regrets aussi.
Et le vent du Nord les emporte,
Dans la nuit froide de l'oubli.
Tu vois, je n'ai pas oublié
La chanson que tu me chantais...

C'est une chanson qui nous ressemble,
Toi qui m'aimais, moi qui t'aimais.
Nous vivions tous les deux ensemble,
Toi qui m'aimais, moi qui t'aimais.
Mais la vie sépare ceux qui s'aiment,
Tout doucement sans faire de bruit.
Et la mer efface sur le sable,
Les pas des amants désunis.

Lá chết

Nguyễn Tường-Vân dịch

Ôi mùa thu ! Mỗi khi nhìn lá chết,
Anh mong Em nhớ lại những ngày vàng
Những quãng đời mà hai đứa thên-thang
Không hò-hẹn, bỗng dưng thành đôi bạn.

Trời thuở ấy rộn-ràng bao ánh-sáng, ,
Đời tươi vui, nắng đẹp hơn bây giờ,
Lá vàng rơi, vàng úa cả trời thu,
Em thấy đó : Anh vẫn còn thương nhớ...

Anh còn nhớ những vết hằn quá-khứ,
Kỷ-niệm dạt-dào, luyện-tiệc triền-miên.
Ngọn bắc-phong vi-vút thổi qua rèm,
Trong đêm lạnh của lãng-quên, anh nhớ !

Anh vẫn nhớ giọng thì-thầm to-nhỏ ,
Trong đêm nào Em đã hát cho Anh,
Một bài ca quán-quít lứa đôi mình,
Em yêu Anh, và Anh yêu Em nữa.

Chúng ta sống bên nhau vào một thuở
Em yêu Anh, và Anh mãi yêu Em.
Đời yên-bình theo tiếng hát êm-đềm,
Ta yêu nhau vững bền và mãi-mãi...

Nhưng... đời như chiếc lá vàng tê-tái,
Đã chia-lià hai đứa vẫn yêu nhau.
Như biển kia lặng-lẽ xóa đi mau
Vết tình-tự lỡ-làng in trên cát.

Lá vàng rơi... và thời xưa đã mất,
Tình xưa ơi ! nay tan-biến về đâu ?
Người xưa ơi, còn luyện-tiệc gì nhau
Khi Thu đến với một rừng lá chết...